

SIZIF

Sizif, sin Eolov, praučnik Deukalionov, najlukaviji čovjek na svijetu, bijaše osnivač i prvi vladar grada Korinta. Svojom lukavošću stekao je golemo blago, ali ga je lakomost gurnula u nesreću. Jednom je odao boravište Zeusovo riječnom bogu Azopu, koji mu je zauzvrat učinio da na korintskoj tvrđavi iz stijene potekne glasovito vrelo Pirena. Zeus odluči Sizifa kazniti za tu izdaju te pošalje k njemu Smrt. Ali Sizif uhvati Smrt i čvrstim je lancima okuje, tako da nitko nije umirao na zemlji dok nije došao ratni bog Ares i oslobođio Smrt. Ona odmah povede Sizifa u podzemni svijet. Ali lukavac bijaše naredio svojoj ženi da ne prinese za njega posmrtnе žrtve. Zbog toga su se Had i Perzefona ljutili, a Sizif ih je uspio nagovoriti da ga puste natrag na gornji svijet kako bi opomenuo nemarnu ženu. Kad je tako izmakao iz carstva sjena, Sizif nije više ni mislio vratiti se onamo, nego je dalje uživao na svijetu. Ali dok je jednom sjedio za obilnim stolom veseljeći se uspjeloj prijevari, dođe iznenada Smrt i neumoljivo ga odvuče u podzemni svijet. Tamo ga stiže vječna kazna

za njegova nedjela: morao je gurati teški mramorni kamen iz ravnice na visoko brdo. Kad bi već mislio da ga je dogurao do vrha, pakosni bi se kamen okrenuo i ponovno skotrljaо u dolinu. Stoga je krivac morao uvijek iznova gurati stijenu uzbrdo, a hladan mu je znoj tekao po čitavom tijelu.

